

at Forøgelsen af det skattepligtige Beløb ved en ny Vurdering vilde andrage ca. 10 pCt. Jeg har udtalt, at jeg formodede, den vilde blive ca. 15 pCt. Her kan man jo kun udtale Formodninger; vi har jo bygget paa det samme Materiale, og selvfølgelig kan man komme til lidt forskellige Resultater i sit Skøn. Hvem af os der faar Ret, vil jo Tiden vise. Men i denne Anledning sagde det ærede Medlem, at han var ganske enig med mig, idet ogsaa han mente, at Forøgelsen vilde blive 20 pCt. Hvorfor det ærede Medlem ikke lige saa godt sagde 30 pCt. eller 50 pCt. eller et hvilket som helst andet Tal, begriber jeg bare ikke. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at Skatteforøgelsen sikkert vilde blive en eller to Millioner Kroner, men et andet Sted blev det et Par Millioner Kroner. Man maa være helt glad ved, at det ærede Medlem omsider standsede, man kan ellers ikke vide, hvor mange Millioner det ærede Medlem var endt med. Jeg kan ikke se rettere, end at naar det ærede Medlem nævnede saadanne Tal, som i Virkeligheden intetsteds har hjemme, har han fulgt den gamle Regel: Herren kan godt sætte et Nul til.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg vil henstille til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) at tage sig noget af den Partifælle, som nys havde Ordet, med Hensyn til Brugen af fremmede Ordsprog.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) tager fejl, naar han tror, at det foreliggende Lovforslag giver nogen som helst Lettelse til Smaa-folk — som han sagde: til dem, der har de smaa Ejendomme. Det giver Lovforslaget ikke i allermindste Maade. De faar Skattepaalæg lige saavel som alle andre, og de, som befinder sig i Nærheden af Fradragsgrænsen, faar endogsaa et meget betydeligt Skattepaalæg.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at jeg havde kaldt Landbruget uskyldigt. Det har jeg ikke, det var en Trykfejl i Fortrykket, men det kunde det ærede Medlem ikke vide. Jeg sagde: Det ubeskyttede Landbrug. Og i denne Forbindelse er det jo i sin Orden at gøre opmærksom paa, at denne Skatteforøgelse særlig vil ramme Landbruget, det ubeskyttede Landbrug, som ikke har nogen Toldbeskyttelse som andre Erhverv her i Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bang: Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at Lovforslaget i den nærværende Skikkelse ikke giver Lettelse til de mindre Ejendomsbesiddere. Derfor ønsker vi ogsaa — og den højtærede Finansminister har tiltraadt dette Ønske —, at de nye Fradragsbestemmelser sættes ind.

Moesgaard-Kjeldsen: Efter at den ærede Ordfører for Venstre (N. Neergaard) havde talt i Gaar, mente man med nogen Ret at kunne overse Situationen, man mente at kunne regne med, at Lovforslaget vilde nyde velvillig Behandling og hurtig Fremme. Man havde ikke regnet med det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), men efter at dette ærede Medlem har talt, ligger Sagen noget anderledes. Det ærede Medlem talte ud fra nogle Grundbetragtninger, som jeg ikke haaber er raadende i vid Udstrækning i det høje Ting. Jeg skal imidlertid lade dem ligge og blot henpege paa nogle Selvmodsigelser, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem begyndte med at paapege, at den højtærede Finansminister ikke kunde være nogen Tilhænger af Princippet: Skatten maa ramme, hvor Skatteevnen ligger. Senere i sine Udtalelser fremhævede det ærede Medlem under Omtalen af de gode Tider for Landbruget, at disse gode Tider ikke var saa gunstige, som man skønnede; det var nærmest de overordentlig dygtige, der fik saa stort Udbytte af deres Jord; man skulde derfor ved Vurderingerne regne med Gennemsnitsdygtigheden. Saa var det ærede Medlem allerede borte fra det Princip, at Skatten skulde lægges, hvor Skatteevnen er, og det glæder mig at høre, at det ærede Medlem er paa Vej til at mødes med den højtærede Finansminister, der sikkert ikke længere bygger paa det Princip, men hvorfor saa rette Bebrejdelser mod Finansministeren! Dernæst beklagede det ærede Medlem sig over, at man ved Ejendomsskyldvurderingen ikke ramte Formuen, fordi man slaar i Flæng, rammer den skyldbetyngede saavel som den gældfri ensartet. Det er i Virkeligheden Formaalet med en Grundvurdering at gøre det. Skal man ramme Formuen, bruger man dertil en Formueskat, og den har vi ogsaa. Saa det er ikke en Bebrejdelse mod det nærværende Lovforslag.

En anden Selvmodsigelse gjorde det ærede Medlem sig skyldig i, da han meget